

Sygn. akt I C 1410/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 05 kwietnia 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa – 17 (...) Oddziału (...) w G.

przeciwko S. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda Skarbu Państwa – 17 (...) Oddziału (...) w G. na rzecz pozwanego S. K. kwotę 2.417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1410/15

UZASADNIENIE

Skarb Państwa – 17 (...) Oddział (...) w G. domagał się ostatecznie zasądzenia od pozwanego S. K. kwoty 16.605,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podał, iż w dniu 09 czerwca 2008 r. pomiędzy powodem a Biurem (...) w G. reprezentowanym przez Dyrektora S. K. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem było wykonanie dokumentacji projektowej dla zadania nr (...) „Budowa magazynu wielofunkcyjnego na lotnisku P.”. Wykonawca został postawiony w stan likwidacji w 2009 r., a jego likwidatorem został wyznaczony S. K., który udzielał odpowiedzi na zapytania dotyczące dokumentacji projektowej, w tym również w zakresie wykonania posadzki w budynku magazynowym wielofunkcyjnym. W wyniku odpowiedzi uzyskanych od S. K. na etapie udzielania zamówienia publicznego doszło do niespójności pomiędzy treścią projektu budowlanego, a informacjami przekazywanymi w toku wykonywanych na podstawie projektu budowlanego robót budowlanych. W związku z tym wykonawca robót budowlanych (...) SA w W. zmuszony był do poniesienia dodatkowych nakładów z tytułu dostosowania technologii i sposobu wykonania posadzki w magazynie wielofunkcyjnym do odpowiedzi udzielanych przez pozwanego. Tym samym po stronie powoda wystąpiła szkoda w wysokości 20.885,28 zł. Jako podstawę roszczenia powód wskazał art. 415kc.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zdaniem strony pozwanej nie był on projektantem w ramach umowy objętej sporem. Początkowo reprezentował interesy wykonawcy, następnie był jedynie pośrednikiem w przekazywaniu informacji od podwykonawcy. Roszczenia powoda nigdy nie uznał. Podniósł, iż powód nie przedłożył treści zapytania, na które pozwany udzielił odpowiedzi w dniu 01 marca 2011 r. Kwestionował wysokość szkody. Podniósł zarzut braku legitymacji czynnej oraz zarzut przedawnienia roszczenia zgodnie z art. 118 kc,

wskazując, iż powód dochodzi roszczenia z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania – umowy z dnia 09 czerwca 2008 r., która została wykonana terminowo do dnia 30 stycznia 2009 r.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 09 czerwca 2008 r. pomiędzy powodem a Biurem (...) w G. reprezentowanym przez Dyrektora S. K. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem było wykonanie dokumentacji projektowej dla zadania nr (...) „Budowa magazynu wielofunkcyjnego na lotnisku P.”. Wykonawca projektu został postawiony w stan likwidacji w 2009 r., a jego likwidatorem został wyznaczony S. K., który pośredniczył w przekazywaniu odpowiedzi w imieniu podwykonawcy (...) wykonawcy projektu Biura (...) w G. na zapytania pojawiające się na etapie przetargu a dotyczące dokumentacji projektowej, w tym również w zakresie wykonania posadzki w budynku magazynowym wielofunkcyjnym.

W wiadomości mailowej z dnia 01 marca 2011 r. skierowanej do powoda, S. K. wskazał, iż posadzki należy wykonać zgodnie z projektem konstrukcyjnym patrz punkt 1.7 opisu w projekcie wykonawczym (str. II/7). Zaprojektowano posadzki z betonu B30, zbrojonego zbrojeniem rozproszonym (szczegóły w opisie). Grubość warstw zgodnie z projektem architektonicznym : 15 i 6,5 cm (dotyczy to powierzchni komunikacyjnych i magazynów), część socjalną wykonać należy zgodnie z projektem architektonicznym. Informacja ta została przez Skarb Państwa – 17 (...) Oddział (...) w G. zamieszczona na platformie internetowej, która była dostępna dla wszystkich oferentów.

Wykonawca projektu nr (...) „Budowa magazynu wielofunkcyjnego na lotnisku P.” (...) Spółka Akcyjna w W. przyjął, iż należy wycenić zbrojenie rozproszone, jednakże przy określonej grubości posadzki tego zbrojenia nie udało się wykonać. W wyniku spotkań powoda ze S. K., który chciał pomóc w rozwiązaniu problemu i projektantem H. O. wypracowano techniczne rozwiązanie, polegające na wykonaniu warstwy szczepnej między posadzką, a stropem. Roboty uznano jako zamienne.

/ dowód: umowa nr (...) –k. 12-19, korespondencja stron oraz między powodem a podwykonawcą -21-28, 30-32, notatka -29,33-35, kosztorys inwestorski –k. 36-42, umowa nr (...) wraz z aneksem –k. 43-59, zeznania świadka H. O. – 139- 141, zeznania za powoda C. K. –k. 159-160, zeznania pozwanego S. K. – 142-143/

Pismem z dnia 06 maja 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 20.885,28 zł tytułem naprawienia szkody wynikającej w ocenie powoda z błędnej odpowiedzi dotyczącej sposobu wykonania posadzki, ewentualnie zawarcia z powodem ugody polegającej na tym, iż za kwotę zbliżoną ww. sumie wykona projekt na rzecz powoda, który przyjmie to jako formę rekompensaty za szkodę i odstąpi dochodzenia roszczenia na drodze sądowej.

/ dowód: pismo z dnia 06 maja 2014 r. –k. 62-63/

W odpowiedzi na powyższe S. K. w piśmie z dnia 06 maja 2013 r. (powinno być 2014 r.) poinformował powoda, iż nie ponosi odpowiedzialności za sposób prowadzenia i rozliczenia robót prowadzonych przez 17 (...) Oddział (...) w G.. Następnie w dniu 24 listopada 2014 r. nie wyraził zgody na zawarcie ugody.

/dowód: pismo z dnia 06 maja 2014 r. –k. 64, fax z dnia 23 maja 2014r. –k. 65-66, korespondencja mailowa –k. 67/

Pismem z dnia 08 grudnia 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 20.885,28 zł tytułem rekompensaty, jednakże bezskutecznie.

/dowód: pismo z dnia 08 grudnia 2014 r. wraz z załącznikami i potwierdzeniem odbioru -k. 68-71, pisma pozwanego z dnia 22 grudnia 2014r. –k. 72-73/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Sąd w swych ustaleniach oparł się o dane wynikające z dokumentów zgromadzonych w aktach tej sprawy oraz zeznaniach świadka H. O. oraz stron, które były jasne, spójne i logiczne, korespondowały z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było zawarcie umowy między powodem a Biurem (...) w G., reprezentowanym przez Dyrektora S. K., której przedmiotem było wykonanie dokumentacji projektowej dla zadania nr (...) „Budowa magazynu wielofunkcyjnego na lotnisku P.”. Poza sporem była również okoliczność, iż wykonawca projektu został postawiony w stan likwidacji w 2009 r., a jego likwidatorem został wyznaczony S. K.. Bezsporny było również fakt, iż pozwany pośredniczył w przekazywaniu odpowiedzi w imieniu podwykonawcy (...) wykonawcy projektu Biura (...) w G. na zapytania dotyczące dokumentacji projektowej, w tym również w zakresie wykonania posadzki w budynku magazynowym wielofunkcyjnym.

Pozwany nie uznawał swojej odpowiedzialności.

Wobec zaprzeczenia przez S. K. zasadności żądania powoda, podniesienia zarzutu braku legitymacji czynnej to na powodzie ciążył obowiązek udowodnienia istnienia dochodzonego roszczenia oraz posiadania legitymacji czynnej.

W pierwszej kolejności odnieść się należało do zarzutu braku legitymacji czynnej, który w istocie sprowadzał się do zakwestionowania uprawnienia osoby która udzieliła w imieniu powoda pełnomocnictwa uprawnienia do reprezentowania powoda. Sąd nie podzielił argumentacji pozwanego w tym zakresie. Strona powodowa przedłożyła bowiem do akt sprawy decyzję z dnia 16 stycznia 2015 r. Ministra Obrony Narodowej z której wynika, iż płk A. J. udzielając pełnomocnictwa w dniu 5 maja 2015 r. był uprawniony do reprezentowania powoda od dnia 02 lutego 2015 r. Powyższe potwierdza również wyciąg z rozkazu dziennego nr (...) Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych z dnia 03 lutego 2015 r.

Zgodnie z art. 415 kc kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Powód formułując taką, a nie inną podstawę odpowiedzialności pozwanego i wskazując art. 415 kc, winien był wykazać bezprawne działanie pozwanego, szkodę, wysokość tej szkody i związek przyczynowy między działaniem pozwanego, a szkodą poniesioną przez powoda. W ocenie Sądu powód tych okoliczności nie wykazał.

Zgodnie z art. 6 k.c. i utrwalonym poglądem orzecznictwa i doktryny ciężar dowodu powyższych okoliczności obciąża tego, kto dochodzi zapłaty za szkodę wynikłą z czynu niedozwolonego (orzecz. SN z dn. 3.10.1969 r., II PR 313/69, (...)).

Przy czym artykuł 415 k.c. opiera zasadę odpowiedzialność na winie sprawcy szkody. Oznacza to, że za szkodę odpowiada osoba, której zawinione zachowanie jest źródłem powstania szkody.

Współcześnie przeważa stanowisko, że należy rozdzielić zakresy winy i bezprawności, a bezprawność ujmować jako przesłankę winy. Przyjmuje się, że pojęcie winy należy odnieść jedynie do opisanego podmiotowych cech zachowania się sprawcy szkody, jednak dopiero czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinonego w rozumieniu art. 415 k.c. Bezprawność czynu oznacza jego sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Winę można natomiast przypisać sprawcy czynu w sytuacji, w której istnieją podstawy do negatywnej oceny jego zachowania z punktu widzenia zarówno obiektywnego, jak i subiektywnego. (por. A Rzetecka Gil, Komentarz do art. 415 k.c., lex / el 2011, wyrok SN z 7 maja 2008 r., IICSK 4/08, niepubl).

Bezprawnym zachowaniem się będzie więc takie, które stanowi obiektywne złamanie określonych reguł postępowania, czyli będzie sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym. Przez "porządek prawny" rozumie się nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, ale również nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych, czyli zasad współżycia społecznego.

Przyjmuje się, że bezprawność w rozumieniu reżimu deliktowego jest efektem ogólnego, normatywnego zakazu, skutecznego erga omnes, niewyrządzania sobie nawzajem szkody. Dlatego czyn niedozwolony w znaczeniu art. 415 k.c. może mieć miejsce tylko wtedy, gdy sprawca szkody naruszył obowiązek powszechny, ciężący na każdym. Wskazać też

trzeba, że okolicznością wyłączającą bezprawność jest m.in. działanie w granicach ustawowo przyznanym uprawnień (patrz cyt. wyżej Komentarz).

Według powoda czyn niedozwolony pozwanego miał polegać na tym, iż pozwany będąc uprzednio dyrektorem Biura (...), które zawarło z powodem umowę o sporządzenie konkretnego projektu, dotyczącego budowy magazynu wielofunkcyjnego na lotnisku w P., następnie już po wykonaniu przedmiotu tego umowy i po tym jak Biuro (...) zostało postawione w stan likwidacji, na etapie przetargu, którego celem było wyłonienie wykonawcy tegoż magazynu wielofunkcyjnego, udzielał odpowiedzi wyjaśniających dotyczących przedmiotowego projektu. Pozwany nie kwestionował, iż określonej odpowiedzi udzielił. Kluczowe znaczenie miała odpowiedź udzielona przez pozwanego w dniu 01 marca 2014 r. W ocenie strony powodowej odpowiedź ta została zinterpretowana przez ostatecznie wyłonionego wykonawcę w taki sposób, iż spowodowało to konieczność przyjęcia innej technologii wykonania posadzki na parterze i wiązało się dodatkowymi kosztami. Oceniając to działanie pozwanego polegające na udzieleniu odpowiedzi, Sąd oprzął się o zgodne zeznania stron, bowiem również C. K., słuchany w charakterze strony powodowej wskazywał, iż powód miał świadomość, że pozwany nie jest projektantem, nie pełnił żadnej takiej funkcji w ramach przygotowywania przedmiotowego projektu a jedynie podjął się roli zbierania odpowiedzi od projektantów poszczególnych branż i przekazywania tych odpowiedzi powodowi. Był więc jedynie pośrednikiem w przekazaniu informacji, tylko tego rodzaju funkcję pełnił. Aby przypisać działaniu pozwanego charakter bezprawności, przypisać mu zawinienie, powód musiałby wykazać, iż to na skutek działania pozwanego przekazano błędną odpowiedź. Natomiast w niniejszym postępowaniu nie ustalono, czy tego rodzaju odpowiedzi udzielił projektanci, czy też na etapie przekazywania tej odpowiedzi doszło do zniekształcenia tej odpowiedzi przez pozwanego. W ocenie Sądu jedynie w takiej sytuacji, gdyby S. K. dopuścił się zmiany treści przedmiotowej odpowiedzi udzielonej przez projektantów, czy też takiego jej przeredagowania, które wprowadzałoby w błąd, można by było pozwanemu przypisać winę. Tej okoliczności strona powodowa jednak nie wykazała. Podkreślić należy również, iż trudno jest interpretować tę odpowiedź i zastanawiać się jak winna ona być zrozumiana w sytuacji, gdy do akt sprawy nie dołączono pytania, które padło i właściwie nie wiadomo na jakie pytanie odpowiedź ta została udzielona. Z tego też względu w ocenie Sądu nie można tutaj pozwanemu przypisać winy. Sąd miał na uwadze również fakt, iż sam powód w zeznaniach przyznał, że ta odpowiedź nie była jednoznaczna. A zatem istniał problem jej interpretacji czego powód miał świadomość. Mimo to ani powód, czy też jakkolwiek z jego pracowników, czy też na tamtym etapie oferent, który ostatecznie został wybrany jako wykonawca, nie podjęli żadnych działań, żeby w tamtym momencie doprecyzować tę odpowiedź. Strona powodowa sama przyznała, iż w sposób automatyczny tę odpowiedź umieściła na platformie, w taki sposób, iż była ona dostępna dla wszystkich oferentów, chociaż jak powód przyznaje była niejednoznaczna, a więc przewidywała różne możliwości interpretacji. W ocenie Sądu nie można przypisywać odpowiedzialności pozwanemu za to, że taką niejednoznaczną odpowiedź powód umieścił w sposób dostępny dla wszystkich oferentów i że oferent dokonał takiej, a nie innej interpretacji tej odpowiedzi. Powód nie odniósł się również do kwestionowanej przez pozwanego wysokości szkody, do czego był zobowiązany na mocy art. 6 kc i 232 kpc.

Skoro powód nie wykazał swojego roszczenia zbędnym jest odnoszenie się do zarzutu przedawnienie roszczenia dochodzonego pozwem.

Mając na uwadze, iż strona powodowa nie wykazała wszystkich przesłanek odpowiedzialności pozwanego z art. 415 kc, Sąd na podstawie art. 415 kc a contrario powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 98 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego dla pełnomocnika procesowego pozwanego w wysokości jednokrotnej stawki minimalnej Sąd ustalił na mocy § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 roku Nr 490).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)